

שער הכוונות - דרושי ראש השנה הקדמה

סליחות חדש אלול

ענין הסליחות של בני ספרד באשמורת הבוקר ליל חדש אלול עד יוה"כ העיד לי כהר"י סאגי"ש ז"ל שהוא ראה למוז"ל שהיה אומר מלה במלה עם הצבור:

הוספות ימים נוראים בעמידה

(מכת"י האר"י)

ענין ר"ה ויוה"כ נתתי אל לבי לחקור ולתור בענין זה שתיקנו חז"ל בג"ר ובג' אחריו והוקשה לי שינוי הלשונות כי בברכ' אבות תיקנו זכירה וכתוב' ובברכת גבורות זכירה לבד כמ"ש זוכר יצוריו כו' ובהודאה תיקנו כתיבה לבד וכמ"ש וכתוב לחיים טובי' כו' ובשים שלום זכירה וכתובה. ועוד כי הזכירה שבאבו' היא זכירה בפני עצמה ואינה חוזרת על הספר ובשים שלום אומר ובספר חיים כו' נזכר ונכתב כו' ועוד כי בתחי' אנו מתפללים בעדינו ואומר' זכרנו לחיים ואח"כ אנו אומרים סתם זוכר יצוריו ובהודאה אנו אומרים כל בני בריתך ובשים שלום אנו אומרים וכל עמך ישראל כו' ועוד מה לנו לשאול על הזכירה אחר שאנו שואלים על הכתיבה שהיא העיקר ועוד מה ענין זכירה בתחיית המתים שאנו סומכים לה ונאמן אתה להחיות מתים

ע"כ מצאתי עוד נמצא שנית קרוב אל האמור וז"ל:

ענין ר"ה ויוה"כ נתתי אל לבי לחקור ולתור בענין תפי' ר"ה ויוה"כ לעבוד את בוראי עבודה שבלב זו תפילה בימים נוראים אלו אשר המלך העליון יושב על כסא דין וראיתי כי הוסיפו בברכות מעין הימים כי באבות הוסיף זכרנו ובגבו' מי כמוך ובקדושת ה' במקום האל הקדוש המלך הקדוש ובהודאה וכתוב לחיים טובים ובשים שלום ובס' חיים ברכה ובעבודה לא הוסיפו כלום. וראיתי שינויים בענין תוס' אלו כי באבות תיקנו לומר זכירה וכתוב' ובגבורה זכיר' בלא כתיב' ובהודאה כתיב' לבד ובשים שלום זכירה וכתוב' ועוד כי באבות תיקנו זכירה לחיים וכתוב' בספר חיים ובגבורה זכירה לחיים ובהודאה כתיבה לחיים ובשים שלום זכירה וכתוב' בספר חיים. ועוד כי באבות אנו מתפללים עלינו ובגבו' על כל העו' סתם זוכר יצוריו ובהודאה על בני בריתנו. ובשים שלום אנו חוזרים ומתפללים עלינו נזכר ונכתב לפניך אנו כו':

ויראה לי כי בכל ר"ה חוזר האצילות העליון' לכמות שהיה בתחילת בריאת העולם וכבר ידוע דנוק' דז"א נפקא מתדבקא באחו' ז"א לעומת החוזה כנגד ת"ת שבו ובהיותם בסוד אחור שהם דין נפקא מסטר' דגבו' והמוח הקודם בראש היא גבו' שנעשה לה בינה ואח"כ חסד בסוד חכמה בסוד ה' על י' סוד ה"י מאלקים ולפי שהמוח הקודם בראש הוא גבו' סוד הדין לכן נעשה הדין ביום זה ולכן נק' ר"ה כי גבו' היא ר"ה שהיא נוק' דז"א הנק' שנה וגבו' היא ראשה ונעשה בינה לה לנזק' דז"א ונמצא שר"ה הוא כנגד בינה דנוק' דז"א שהיא גבו' וכנגד' נאמר אני בינה לי גבו'. והנה בז"א יש זכירה מצד חסד שיש בו וכתוב' מצד גבו' שבו ע"י הבינה הנק' כתיבה. וזכירה שמצד החס' היא ע"י היסוד ברית קדש שממנו יוצאים הנשמות ומתגלה חסד בפום אמה וממנו תוצאות חיים ואנו מתפללים לשי"ת שיהיה מתגלה חסד עליון לא לצורך נשמות כדרך הזווג אלא לצורך חיים כדרך זווג חו"ב לצורך המלאכים שהוא לצורך לתת להם חיים נצחיים לבד ולפי' נק' חו"ב חיים כי מהם תוצאו' חיים למלך ונקראים חיי המלך כנו' וזהו מלך חפץ

בחיים. והכוונה הוא כמו שהמלך העליון שהוא ז"א חפץ בחיים ומושך משם משך החיים לצורך עצמו כך ימשיך משם חיים לנשמתו ויתגלה חסד ביסוד שמשם נשמתו להמשיך לנו משם חיים וזהו זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וכל זה בסוד הנשמות אשר בנו ואח"כ אנו מתפללים להמשיך משם חיים לגופינו בסו' הכתיב' שהיא בינה גופא דחכמה עילאה. וזהו ענין הכתי' התעבות הדברים כדמיו' הכתי' להחיות הנפשות בגויתו וגם זה יהיה ע"י היסוד הנק' ספר החיים כנודע אלא שזה בסוד פנימיות לחיי הנשמות, וזהו בסוד חיצוניותו להחיות הגוף, והנה חיות הנשמה נמשך מחכמה לבינה היורד לחסד ומתגלה ביסוד וחיו' הגו' נמשך מבינה ויורד לחסד ומתגלה ג"כ ביסוד ומפני שחיות הגוף נמשך מבינה אנו אומרים למענך אלקים חיים שהיא בינה כנודע: